

ת"פ 3157/07/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד הווארין (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

14 יולי 2016

ת"פ 3157-07-16 מדינת ישראל נ' הווארין(עציר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

נגד

מוחמד הווארין (עציר) - בעצמו

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד רינת יהב

נוכח: המתורגמן לשפה הערבית, מר סלמן אבו רביעה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשם, הנני מרשיע אותו בשלוש כניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל והחזקת סם לצריכה עצמית בהתאם להוראת סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ו, 14/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודאתו בשלוש כניסות לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל והחזקת סם לצריכה עצמית בהתאם להוראת סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא. באי כוח הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש, וכל צד היה רשאי לטעון בעניין זה כראות עיניו.

עמוד 1

טיעוני הצדדים:

בא כוח המאשימה עמד על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, ובכללם זכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה. עוד טען התובע, כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם, וזאת לנוכח המצב הביטחוני השורר במדינה. כתמיכה בעמדתו העונשית, הלה הפנה להלכת אלהרוש ולפסיקת בתי המשפט השונים, ובין היתר לפסיקתו של מותב זה.

ב"כ הנאשם מנגד, טענה כי הנאשם נכנס לשטחי מדינת ישראל ממניעים כלכליים גרידא, ומשכך אין מקום להחמיר בעונשו אך בשל המצב הביטחוני, וכי על בית המשפט לגזור את עונשם בהתאם לעקרון הענישה האינדיבידואלית. עבירת הסמים לכשעצמה אינה מצדיקה כל החמרה, זאת בהתאם לפסיקה הנוהגת בעניינם של נאשמים אזרחי המדינה, אשר בנסיבות כגון דא כלל לא מוגש כנגדם כתב אישום.

דין והכרעה:

במעשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בזכותה של המדינה לקבוע את זהות הבאים בשעריה ובזכותה להסדיר את מדיניות שוק העבודה באמצעות מתן היתרי שהייה. כך גם, יש בעבירות אלו משום הכבדה על רשויות אכיפת החוק וכוחות הביטחון, הנדרשים להשקיע משאבים לא מבוטלים על מנת לטפל בתופעה, גם אם מדובר בשב"חים שנכנסים לצרכי פרנסה. אין גם להתעלם מהעובדה כי בעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק, טמון סיכון פוטנציאלי לביטחון אזרחי ותושבי מדינת ישראל.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש:

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין... אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

יחד עם זאת, בעניין אלהרוש צוין כי מקום בו מדובר בנאשמים אשר נכנסו שלא כחוק לתחומי מדינת ישראל אך ממניעים כלכליים ולצרכי פרנסה, הרי שמידת הפגיעה שלהם באינטרס המוגן של ביטחון המדינה הינה פחותה. כך גם בית המשפט יקח בחשבון כי כניסתו של הנאשם

לאור אלה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, ובכלל זה בעובדה כי לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק לא נלוו עבירות נוספות, ולאחר שהשתכנעתי כי מניעיו של הנאשם לביצוע העבירה היו כלכליים גרידא, הריני לקבוע כי במקרה הנדון מידת הפגיעה בערכים המוגנים איננה גבוהה.

השלכת המצב הביטחוני הנוכחי על עונשו של הנאשם:

בעניין אלהרוש נקבע כי מתחם העונש ההולם בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק לצרכי פרנסה, כשזו נעברת בפעם הראשונה ולא נלוות לה עבירות נוספות, נע בין מאסר מותנה לחמישה חודשי מאסר בפועל. נשאלת איפה השאלה האם יש במצב הביטחוני כדי להחמיר עם הנאשמים אם לאו.

בשאלה העקרונית סבורני כי לנוכח פסיקתו של בית המשפט העליון, לא יכולה להיות מחלוקת כי מצב ביטחוני קשה יכול להשפיע על מידת העונש שייגזר בגין ביצוע עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק. כך למשל, קבע כב' השופט ס' ג'ובראן בעניין אלהרוש בפסקה 65 לפסק דינו:

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון (ההדגשות לא במקור - ד.ב.ט)."

גם בעפ"ג 46537-10-15 בית המשפט המחוזי מקבל את הטענה העקרונית לפיה מציאות ביטחונית חריגה מצדיקה לקיחתה כשיקול במסגרת מכלול השיקולים: **"אף כאן, בהתייחס לסוגיית המצב הבטחוני, מוסכם כי נקבע בהלכת אלהרוש שמציאות ביטחונית חריגה יכולה להוות שיקול במסגרת מכלול השיקולים בכל הנוגע לשאלת חומרת העבירה של שהייה בלתי חוקית..."**

כך ראה עפ"ג 63731-10-15, שבו בית המשפט חוזר על כך כי אין מקום לקבוע מתחם עונש שונה, מזה שנקבע בהלכת אל הרוש, ואילו בנוגע לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם, קבע כי:

"...סבורים אנו כי במקרה זה, לא סטה בית משפט קמא מהלכת אל הרוש, לרבות, תוך הבאה בחשבון של שינוי המצב הבטחוני, וזאת בין היתר בשים לב לעובדה שבמקרים דומים בעבר, לא הוגשו כלל כתבי אישום ובמצב דברים זה בו מוגש כתב אישום ונגזר מאסר מותנה, יש כבר כדי להוות החמרה..."

אמנם בית המשפט המחוזי בשני תיקים אלו לא החמיר בעונשם של הנאשמים אך זאת עשה משום שנוכח שבית משפט קמא איזן את המצב הביטחוני המצדיק החמרה, מחד, תוך שקלול יתר הנסיבות הנאשמים מאידך לרבות משך שהייתם במעצר עד למתן גזר הדין. כך גם בעפ"ג 46537-10-15 בית המשפט מציין במפורש כי מדובר בעונש הנוטה לקולא, אך אינו בלתי סביר המצדיק התערבות של ערכאת ערעור (לפסיקה נוספת בה בתי המשפט מצאו לנכון להחמיר עם נאשמים בעבירות שב"ח לאור המצב הביטחוני, ר' למשל ת"פ 52720-10-15 ות"פ 37535-08-15).

גם בעפ"ג 62917-10-15, חוזר בית המשפט המחוזי על קביעותיו אשר הובאו לעיל. יצוין כי שם דובר בנאשם אשר אישור השהייה שלו פג אך מספר ימים בטרם נתפס בשטחי המדינה, ובית המשפט שקל זאת במסגרת שיקוליו לקולא.

עוד ראה עפ"ג 57021-10-15 של בית המשפט המחוזי בנצרת שניתן ביום 10.11.2015, שם נקבע מפורשות כי עמוד 3

הסלמה במצב הביטחוני עלולה להשפיע, הן על קביעת המתחם והן על קביעת העונש בתוך המתחם (ראה פסקה 9 לפסק הדין). בהמשך פסק הדין אף נקבע בפסקאות 13-14 בפסק הדין:

"מידת הפגיעה בערך המוגן על ידי העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהיבט הגברת הסיכון לפגיעה במצב הביטחוני, מועצמת בעיתות של פיגועים, כמו בימים אלה, בהם נערכים כוחות הביטחון, בכוחות מוגברים כדי לסכל פיגועים על ידי מפגעים יחידים. בנסיבות אלה, יש צורך להחמיר את ההרתעה מפני כניסתם של שוהים בלתי חוקיים לתחומי המדינה, גם אם מטרתם הינה למצוא פרנסה למשפחותיהם, בכדי לסייע במיגור תופעת הפיגועים הללו, ולהקטין ככל הניתן את החשש מפני כניסה של מי שמבקש לפגוע בתושבי המדינה. החמרת המתחם במצבים אלה עומדת בקנה אחד עם הלכת אלהרוש ואיננה סוטה ממנה, ולכן איננו סבורים כי בית המשפט קמא שגה כאשר סבר כי ניתן לקבוע בימים אלה מתחם גבוה מזה שנקבע בהלכת אלהרוש".

אמנם, בית המשפט המחוזי קבע כי ההחמרה האמורה בענישה לנוכח המצב הביטחוני צריכה להיות מידתית, ולפיכך הוחלט להקל בעונשו של הנאשם, אשר הורשע **בעבירה אחת** של כניסה לישראל שלא כדין, **ולהעמידו על 21 ימי מאסר בפועל. כמו כן, השית בית המשפט המחוזי על הנאשם קנס בסך 500 ₪.**

מעבר לאמור לעיל, הנאשם נתפס כשברשותו סם לצריכה עצמית. החזקת סם בנסיבות אלו יש בה לפגוע בערך המוגן של בריאות הציבור ובעקיפין פגיעה בסדר הציבורי וזאת מתוך כך שלא אחת לצורך השגת הסם, מבוצעות עבירות נלוות. בצד האמור לעיל, מדובר בעבירת סם הנמצאת במדרג נמוך של עבירות בכגון דא, בשים לב לטיב הסם וכמותו.

עוד יילקחו בחשבון הנתונים הבאים: חלף הזמן שחלף מאז כניסה אחת לרעות, הודאת הנאשם שחסך זמן שיפוטי יקר. מדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות, מצבו הכלכלי הוא זה שהביאו להסתכן בכניסה לישראל.

מכל המקובץ לעיל, שקלול כל הפרמטרים הללו הביאני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים ויום מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו, 30.6.2016;

ב. 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות לפי חוק הכניסה לישראל או כל עבירת סם;

ג. חודשיים פסילת רישיון נהיגה על תנאי, למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת סמים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו למוצג: להשמיד.

ניתנה והודעה היום ח' תמוז תשע"ו, 14/07/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט